

Udvalg, men det er jo naturligtvis Noget, som jeg maa lade beroe paa det ærede Thing selv.

Sfcherning: I det jeg takker den høit-ærede Minister for de meddelte Dplysninger, som ganske vist end yderligere skulle bidrage til, at jeg, naar vi rykke frem paa det Stadium, skulde ønske, at Udvalg blev nedsat, saa skal jeg ikke gaae videre ind paa Sagen i dette Dieblst, hvor der jo kun er Spørgsmaal om, hvorledes den skal fremmes.

Formanden: Der foreligger ikke noget Forslag om Nedsættelsen af noget Udvalg, og jeg skal saaledes antage det for billiget uden Afstemning, at Sagen gaaer umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Jeg gaaer derefter over til Nr. 6 paa Dagsordenen, som er Valg af 5 Medlemmer til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Frihed til at lade kirkelige Handlinger foretage hos enhver Geistlig. Da der tidligere er indtruffet nogle Uregelmæssigheder med Hensyn til Valgene i Salen, efterat der er foregaaet Afdelingsvalg, skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Afvelingerne ere valgte: M. Rasmussen, Lindberg, L. Jensen, Frølund.

Udfaldet af den derpaa stedfundne Afstemning var følgende: Der var afgivet 69 Stemmesedler, hvoraf 2 erklæredes ugyldige, fordi derpaa fandtes Navne, som vare utilstrækkelig betegnede. Valgte blev: Hafs med 60, J. A. Hansen med 53, Cassø med 52, Alsberti med 49 og Vallentin med 39 Stemmer. (Derefter havde Gram 22 og Lindhart 15 Stemmer.)

Derefter gik man over til det 7de Nummer paa Dagsordenen, nemlig Rigsdagsmandens for Ringkjøbing Amts 1ste Valgfreds (Schølers) Forespørgsel til Kultusministeren.

B. Schøler: Det er et temmeligt gammelt, forglemt, men dog ikke forglemt Spørgsmaal, som jeg idag tillader mig at reise her i Salen. Spørgsmaalet om Forbedring i Skolelærernes Kaar er accurat ligesaa gammelt

som Folkets Deeltagelse i Landets offentlige Anliggender. Neppe vare de danske Ders Stænderforsamling første Gang kommen sammen, førend der fremkom Forslag til Forbedring i Skolelærernes Kaar, og Proponenten udtalte dengang, at Skolelærernes Løn er saa ringe og deres Brød saa knapt tilfkaarret, at de næsten Alle udføre deres Arbejde sultende og under fløvende og nedbøtende Næringsforger, uden Haab om nogenstunde at kunne komme i en lykkeligere Stilling, hvori Arbejde og Løn maatte staae i et billigere og ønskeligere Forhold; og disse Ord optog den nedsatte Committee, og det blev med megen Varme udtalt og indskillet fra Roeskilde Stænder til Hans Majestæt Kongen, ligesom det senere blev gjentaget af Viborg Stænder, uagtet man der gjorde opmærksom paa, at Forholdet paa de sydfste Heder ikke tillod at udføre Skoleanordningen af 1814 saaledes, som det var at ønske. Regjeringen, som hertilands altid har taget sig af den almindelige Folkeoplysning fremfor de fleste andre Regjeringer, ja til enkelte Tider fremfor alle andre Regjeringer, optog ogsaa meget velvillig dette Forslag, og søgte ved Plakat af 22de Mai 1839 at forbedre Skolelærernes Kaar, dog ikke i den Udstrækning, som det af Stænderne og navnlig af Roeskilde Stænder var blevet ønsket, hvorfor ogsaa Spørgsmaalet vedblev at komme frem, saalænge vi havde Stænderforsamlinger, og ligesom disse havde begyndt deres Arbejde i Decbr. 1835 med at tage under Dverveielse, hvorledes man skulde forbedre Skolelærernes Kaar, saaledes endte Viborg Stænder deres sidste ordinaire Samling i 1846 med en Betænkning om Forbedring i Skolelærernes Kaar. De Uroligheder, der siden fremkom, have forhindret fra at tage denne Betænkning under fuldstændig Dverveielse og at gennemføre de Forslag, som dengang bleve gjorte. Det blev atter dengang udtalt, at mange Skolelærere levede mere eller mindre i uforfkyldt trange Kaar. Et Uddragende var dengang indkommet til Viborg Stænder fra en Forsamling af Skolelærere paa Holland, hvori der udtaltes, at de udtjente Skolelærere vare udsatte for at døe i Glendighed, og at deres Enter og Børn maatte savne det Nødvendige, og disse Dtringer blev